

QUID VERUM ATQUE DECENS CURO ET ROGO.

Fjerde Söndagen i Advent Predika:

- I Helsingfors Stads Kyrka: Hoameborne Finsta och Swenska, v. Past. Långe. Antonängens Swenska, Past. Adj. Strömmer.
- I Lif Gardets finska Skarpskytte-Bataljons Kyrka: Finsta, t. f. Bat. Predik. Mag. Lillström.
- I första finska Sjö-Equipagets Kyrka Finsta, Equip. Predik. Baron Reybinder.

Inrikes:

Hans Kejs. Maj. har, under den 11 (23) Nov. innew. år i Råder utnämnt och förordnat Kamereraren uti Finance-Expeditionen af Kejs. Senaten för Finland, Stats-Rådet, Ridd. af Kejs. S:t Annæ-Ordens Andra och S:t Wladimirs-Ordens Fjerde Class J. G. Martin, att vara Öfwer-Commissarie wid allmänna Revisions-Rätten i Finland.

S. d. har Hans Kejs. Maj. i Råder utnämnt och förordnat v. Advocat-Fiskalerna G. J. Boy och H. Wärnhjelm att vara Secreterare, Boy wid Hof-Rätten i Wasa och Wärnhjelm wid Hof-Rätten i Wiborg.

Under den 22 siffl. Nov. är Under-Läkaren wid Första Finska Sjö-Equipaget Medic. och Chic. Doctorn A. F. v. Willebrand utnämnd och förordnad till Öfwer-Läkare wid berörde Equipage. (F. U. L.)

Universitetet. Philosophiæ-Candidatexamen anställdes den 14 dennes med Studeranderne A. W. Ingman, Syd-Öst, och A. F. Gyldeén, Saw.Kar. samt den 15:de med Studeranderne A. Liljestrand, och M. J. Polwiander, begge Satac.

Den 15 Dec. anställdes Logics examen med efterföljande Studerande: A. N. v. Becker, Saw.Kar., E. B. Hållfors, Sat., B. Höckert och D. Höckert, Syd-Öst., J. Krantz, Nord-Öst., J. E. Lindeqwist, Ab., A. B. Lundahl, Sat., E. A. Merlin, Wib., E. E. Nyman, Nyl., P. L. Roschier, Law., E. J. Stråhlman, Wib., E. A. Tollet, Bor., W. Wideman, Bor., och E. G. v. Willebrand, Syd-Öst.

Philosophisk Landtmäteriexamen undergingo s. d. Studeranderne E. A. Edelfelt, Saw.Kar., J. A. Hållström, Syd-Öst., A. Kusmin, Nyl. och J. W. Strömberg, Ab.

Efter aflagd Studentexamen inskrefwos den 9 dennes Studeranderne M. Hellenius, Bor., R. E. Sonck, Syd-Öst., G. G. W. Wallgren, Saw.Kar., E. A. Holm, Nyl., och L. B. Nordlund, Sat. samt den 12 A. F. J. v. Rothen, Saw.Kar., L. E. v. Hellens, Law., E. Julin, Ab., U. Polon, Law. och A. L. Federley, Ab.

Mindre Kameralexamen aflades den 13 Dec. af Studeranderne J. D. Hummelin, Ab. och D. R. Reuters, Nyl.

S. d. undergick Phil. Mag. N. Montin, Nord-Öst., Theologiæ-Candidatexamen.

Femte och sjette partiklarne af Mag. Docens af Brunners disputation "De Gerundio Adjectivo sermonis Latini" ventilerades siffl. Dnsdag, den 14 dennes. Respondenter för hwar sin partikel woro Studeranderne E. J. G. Sirelius, Saw.Kar. och J. G. Pessonius, Wib.

= Herr Promberger gaf i Dnsdags Concert, hwarwid en del af inkomsten war bestämnd åt de fattiga. Behöfde wäl intresset för Herr P:rs talent underhjelpas af wålgörenheten? Wi hade icke trott det. Och likwål kunde sjelfwa ädelmodet ej tillocka Concertgifwaren mer än föga öfwer 100 åhörare. Det behöfwes dock inga djupa musikaliska insigter, för att med njutning och nöje lyhöra till detta Melophon, med sitt hwiskande piano och fina smältande toner, eller till detta pianoforte, under Herr P:rs hand så intagande genom kraft och behag. Herr P:re slutade Concerten med en stor Ungersk festmarsch af Liszt, och wi förmoda, att den sistnämnde i Herr P:re ej funnit någon öwärdig "Stellvertreter". Concerten war ganska angenäm.

Friedrich Rückert *).

*Solstrålen lik, som genom brustna skyar
I spridda färger skimrar öfwer trakten
Och, hvar han faller än, på fält och byar,
På floden, insjöns vik och katarakten,
På slätt, på dal — förnygrar och förnyar,
Förlijusvar allt med himlaburna makten;*

*Å, sångarkonung! hwart ditt öga svärmar,
Bland dalens blommor och bland menniskoringen,
Du allt i glada färger lyckligt härmar;
Du fattar andens fina doft i tingen
Och dem till källan, dän de kommit, närmar;
Men närmare till den än du är ingen.*

*Väl rundtomkring så många lyror klinga
I sorg, i fröjd, i mången tonart stämda,
Och många strängar stämmas högt och springa
Och många tystna, utaf larmet skrämnda;
Men såsom dina strängar stämmas inga,
Så sprittande af lif och dock så dämnda.*

*Som bäcken, yrande, med vågor unga,
Emellan klyftor nya vägar banar,
Så smidigt lekande uppå din tunga
Och mäktigt dock ditt Tyska språk sig danar.
Så rikt du känner måste du ock sjunga;
I hvarje ord man Rückerts ande anar.*

*) Sedan ofvanstående skrefs, har refer., utan att utträda ur den vida kretsen af Rückerts beundrare, likwål nödgats till någon del medgifvariktigheten af den klagan, som i Tyskland spörjes öfwer denne celebre författare, att nemligen hans språk ej sällan lider af förkonstling, hwarvid tankarna bortfallit ur de andlösa fyrverkerier, i hvilka han låter det gedigna Tyska tungomålet förlyftigas. Detta, jemte en vidlyftighet, som ej alltid uppbäres af ett kärnsfullt innehåll, är ett lyte, som i synnerhet vidläder Rückerts seduare dikter. Men han ager dock en så förwånande rikedom på diktens ällaste blommor, ett sådant "Anmuth", och ett sådant sjelfherskarevalde öfwer sitt språk, att rangen af ett bland Europas yppersta och Tysklands nu lefwande förnämsta skaldenamn swäriligen lärers honom af någon bestridas.

Musiken i våra dagar *).

Wid betraktandet af vetenskapernas, och, jemte dem, den industriella kulturens framsteg i våra dagar, — framsteg så snabba, så betydelsefulla och undransvärda, att intet tidehvarf derutinnan kan mäta sig med wårt, — framställer sig helt naturligt den frågan: är då konsten lottlös i det stora segerbytet, har ej äfwen den sin andel i triumpherne? Utan twiswel. Om arkitekturen, om skulpturen, om målarekonsten, med allt det sköna, de i våra dagar frambringa, likwäl öfwerhufwud se med längtan tillbaka på ett förflutet, om sjelfwa diktens glada konst, sedan den brutit sina klassiska bojor, ännu ej hunnit till sjelfständig ro, så återstår likwäl en konst, så egendomlig för vår tid, så lysande genom de sublimaste segrar, att dess framsteg inom vetenskaperna äga blott en enda motsvarighet i Chemien; och denna konst är musiken. Under knappt ett sekel, från Bach och Händel intill jättesnillet Beethoven, har musiken i alla sina former hunnit en fulländning, om hwilken man förut ej engång drömde. Haydn, säger en bekant författare, har byggt sig ett täckt lusthus, Mozart har deraf gjort ett palats, Beethoven har ytterligare byggt ett torn deruppå, och den som will bygga ännu högre, skall bryta halsen af sig derwid." Denna sista förmodan är måhända såwida ogrundad, som den förutsätter ett non plus ultra hos Beethoven, hwilket menfelig erfarenhet ej berättigar oss att antaga hos någon döblig. Men liksom ännu ingen målare kallat sig Raphaels öfverman, så har, åtminstone intill våra sednaste dagar, icke den man uppstått, som till Beethoven kunde säga: jag står högre än du. Hvad wårt århundrades yngsta decennier efter honom tillbyggt, det hafwa de byggt på bredden, byggt flyglar, portiker och paviljonger, men icke ett torn på tornet. Swarföre det?

Förklaringen är denna. Den tendens till frihet, som i alla riktningar genomgår samtiden, har liksom ställt tiden på kant mot all klaficitet. Vetenskapen störta sina systemer, Literaturen förgäter sina klassiska afgudar, konst och industri se sig om efter nya banor för sin verksamhet. Äfwen musiken will rycka sig lös från den klassiska form, hwaruti de stora snillen, wi ofwan nämnde, lyckades samla dess spridda behag till en helgjuten skönhet. Den moderna musiken har funnit den Mozartska uniformen för trång, den kastar den af och will röra sig fritt efter sitt eget hufwud, skapa gränslöst efter egna ingifwelser. Men derwid har den förgått, att den klassiska musiken war en consequent utweckling grad för grad från aning till medwetande, att den uppstod ur en ringa början och närmade sig fullkomligheten i afmåttat steg. Detta är gängen af all menfelig utweckling; den moderna musiken kan dershöre ej med ens ställa sig utom den klassiska, om den ej will börja ett alldeles nytt werk, utgå från en fullkomligt sjelfständig grund, uppställa en ny Händel, en ny Bach, ja en ny werldsåfsättning i stället för den romantiska, ur hwilken den klassiska musiken framgick. Så länge den ej kan detta, måste alla dess försök att emancipera sig från sina klassiska förebilder oundwifligen aftra formlöshet, förwirring, och dess herrligaste ingifwelser måste, liksom en skön ande i en wanfkaplig kropp, sakna den yttre fulländning, hwarit konsten älskar, att finna sin inre skönhet afspeglad.

*) Wi återope wid denna framställning en i Upsala detta år utkommen afhandling: Några momenter till en karaktéristik af den nyaste musiken, af S. A. Josephson.

Det torde säfångt nekas, att en sådan formlöshet nu hotar att inträda. Den moderna musiken har frambragt mycket skönt och äfwen mycket ädelt; men tidsandan har öfwerwäldigat den, omskapat den till sin och sinnlighetens tjennarinna. Jean Paul säger om musiken, att dess wackeraste förtjenst är den, att ej kunna uttrycka något oädelt, något i grunden wederskyggligt; men detta är endast från en crasare synpunkt riktigt. Äfwen musiken, denna sublimatjennarinna, som så underbart anslår i wårt bröst det dunkla; dollda, omedwetna, för hwilket tanken ej äger ett begrepp, språket ej ett ord, — äfwen den kan innehålla gift, ett långsamt dödande gift för hjertats ofskuld. Äfwen den kan smilande insmyga oädla föreställningar i wår själ, och genom att låna sig till uttryck för passionerna, lurendreja dem in i våra sinnen. Behöfwa wi wäl nämna wår nyaste operamusik, för att bestyrka detta?

(Slut följer.)

ETT PUTS.

Bland wår förtjenstfulle Judéns meriter som skriftställare är den enkla, naiva ton, med hwilken han så lyckligt behandlar folksagan och liksom talar med folkets egen tunga, icke den minst prisvärda. Wi känne bland nyare finska författare ingen, som öfwerträffar Judén i förwägan att lekande behandla wårt wackra språk, i wändningarnas finhet, i uttryckets satiriska udd. Den godsinta satiren spelar gerna på ytan af det lugna finska afswaret, den är hemmastadd i rumorna, den stämtar ännu i våra nyare folkditter; Lönnrot har fäst en förtjent uppmärksamhet derwid. Det är samma satir, wi återfinne hos Judén, samma ironie öfwer lifwet och dess förhållanden, samma godsintet, förenad med samma giflande skärpa, hwilken wi knappt märke, inman wi känne oss deraf träffade. Ty den finska satiren är aldrig bitter och hånande, aldrig slår den sitt föremål i grund till marken och den misfänner ej individens värde, i det den förlösligar hans swaga sidor. Wi erinne oss bland Judéns småstycken ett, benämndt Pila Pahoissta Hengistä (Ett puts med onda andar), hwaraf ett utdrag måhända skall roa dem af våra läsare, som ej känna originalet. Wi referere blott den egentliga sagan och förbigå dess flesta allusioner.

Wilsari, en ond ande, beklagar sig, att Belials wälde råkat alldeles på ruin och att menniskorna nu blifwit så högwisa, att de icke mera tro hwarfen på Gud eller f—n. Wörksens furste bär nog ännu sitt hjeltenamn, men med ett harhjerter, och det blir tywärr allt mera ondt om bedningar. Dershöre wille Wilsari gerna göra en resa till de öfre jordiska regionerna och ställa allting åter till rätta, såsom det war före Luthers dagar, medan Belials makt floretrade. Detta uppsåt meddelar han sin wän Ryöpeli och föreslår resfällskap, hwaritill Ryöpeli slutligen samtycker, ehuru han till sin egen skada lärt, att menniskorna ej äro att narras med. Ty Ryöpelis leder wärka ännu efter en trollkarls bojor och han will ingalunda möda sig med att gå till fots. Wilsari finner det billigt, att Belial lånar dem två af sina frigsbockar att rida uppå, efter han wäl annars ej lärer wilja ro ut med resekosinaden. Ryöpeli beger sig åstiad att begära dem, men återkommer med det swaret, att Belial war på högst dåligt humör, ty han spelade kort med rika mannen och rika mannen hade tre gånger å rad gjort honom till myllhymatti. Man beger sig

således af till fots och öfverenskommer, att icke strax röja sig genom att tala afgrundsdiakten, utan, efter menniskofed, tala om godhet, sanning, kärlek, der man egentligen menar ondskan, lögn, hat o. s. w. Ty menniskorna äro så orättwis, att de anse det onda och f—n för ett och detsamma. "Jag war engång sjelf tillstädes, säger Kyöpeli, när en halstotig karl körde med sin häst in på en blöt mosa, i hwilken han till slut sjönk ned öfver öronen. Strax ropade han öfverhjudt: "nu tog f—n hästen min!" och jag war ändå så oskyldig, som ett nyfödt barn. — Men låt oss nu färdas helt sakteliga. Wi behöfwa ej på vår resa göra som wiså ungherrar på jorden, hwilka först fördrifwa tiden med dumbeter och sedan på skryt förderfwa andras hästar".

De båda hyggliga restamraterna komma derpå upp till jorden och tycka att luften är nog kall, för den som är owan. Men det lider till hanzället, och de resande måste se sig om efter quarter, och börja dertfore ropa och tjuta att någon måtte höra dem. Nautawa, en bredarlad smed, förnimmer ropet och warskeblifwer djeflarna i full skrud kl. mellan 1 och 2 om natten på sin gård, hwarwid han af förskräckelse faller att sitta.

Wikfari. (myndigt) Hwad är du för en karl?

Nautawa. Socknesmed, högwälborne herre, herr erkogast!

Wikf. Jassa, jassa, så att du är socknesmed. Nog lär det redan vara ett stycke lidet på natten?

Naut. Suppen galar rättnu, som jag tror.

Wikf. Det är alldeles riktigt. War makt på jorden räcker blott från midnatten till hanzället hwarje dygn.

Naut. Så säger man.

Wikf. Ja wi ej lof att hwila i din äfja till nästa midnatt, efter tiden nu är så långt framskriden?

Naut. Huj haj, ingalunda lären I, go'herrar, rymmas i min smedja!

Kyöpeli. Hm, nog kunna wi göra oss så små, wi wilja.

Naut. Men det är ännu glöd i min äfja sen i går. (För sig sjelf) jag wille de wore der pepparn mezer.

Wikf. Glöd sen i går? Så mycket bättre. Icke äro wi juft wana att wistas i kallt.

Naut. (Tar sig bakom örat) Hällen då till godo... Jag går förut, att ställa i ordning, om herrarna wille dröja här ett ögonblick.

Derpå går Nautawa i smedjan och begrundar saken. "Nog känner man sådana der junkares ifundigheter. Blott jag nu hade ett par duktiga smedsdrängar och kunde få gästarna att göra sig små, så att de kunde krypa in genom ett swedjernas hål i dörren, att jag sänge dem hit i säcken... nog skulle jag sedan weta att röra på slaggan!" — Men säcken har olyckligtwis ett par små hål i botten, smeden förändrar sin plan, regler dörren och laddar sin bösa. I detsamma galar hanen och gästarna taga till fötter. Nautawa ropar efter dem inifrån smedjan. "Hoj, go'herrar, förlåt att jag ropar, men jag slipper ej ut; låten upp dörren utifrån!" — De swarta wrida på nyckeln så att de bli både bruna och blåa.

Naut. Hwad skall man då göra? Wänta, jag skall sweda ett hål i dörren, om herrarna wille göra sig små, som de lofwade. (Han sweder ett hål och sätter myningen af bösan framför hålet) Se så, nu är det färdigt.

Wikf. (till Kyöpeli) jag går förut, kom du efter. (Han kryper in) Den här mannen tyckes också vara böfsmed, ty här luktar frut. (Kyöpeli kommer efter) Det war ett långt hål.

Då Nautawa märker båda gästarna vara inne i böfpipan, låter han stottet gå. Puh!

Gästarna långt bort i ett eldmoln: "Hj, woj, eld och bligt, det war nu hisfeligt! Sit till detta olycksnäste må nu tusen gånger tusen påfwar komma, men aldrig mera wi, stackars gästar!"

Ordet till Charaden i föreg. N:r är: *Soldat.*

Kurs:

St Petersburg den 13 December:

London 3 månad. 37 $\frac{1}{16}$, $\frac{1}{2}$ Pence.

Hamburg, 3 månad. 33 $\frac{3}{4}$, $\frac{7}{8}$ Sch. D:ko.

Paris, 3 månad. 397 399 Cent.

Stockholm den 6 December:

London, 12 R:dr 20 ff.

Hamburg, 131 $\frac{1}{2}$ à 130 $\frac{1}{2}$ Sch. D:ko.

Paris, 23 $\frac{1}{3}$ ff.

Rättelse. N:o 96 sp. 2 står: M. A. Laurén; läs: L. L. Laurén; N:o 97 sp. 1 står: S. C. Bellman, läs: J. S. Bellman; till anmärkares tjenst erinras, att Danska ordet Fyr (N:o 98) äfwen betyder pilt, gosse.

Ledig: Postmästaretjensten i Nystrad, ansf. inom 14 dagar från den 15 Dec. denna dag oräknad.

Till salu:

Hos Wasenius & Komp.

Anonym wals för piano, componerad och egnad S. E. S...m, af Axel Ingelius, från Stentryckeriet härstädes nyligen utkommen. 40 kop.

Barnböcker

samt andra till julklapp för barn passande artiklar, hos Wasenius & Komp.

En nästan ny Råffinnis Fruntimmerskappa med siden öfvertyg och Sobelinskrag är inlemnad till salu i Tobaksboden i General Dheleffs stenhus.

Gården N:o 7 wid stora Robertsgatan i quart. Skatan af 5:e stadsdelen i denne Helsingfors stad med 14 warma boningsrum och nödiga uthus, emot billigt pris, hwarom, äfwen som om köpewillkoren kan se öfwerenskommeise med undertecknad, boende uti gården N:o 12 wid Boulevardsgatan i quart. Storsten. C. F. Lenning.

Ett ungt och wacker st, brunt till färgen och af adel race, samt en ny svensk släde med seldon, uti Korostileffs gården midt emot Botaniska trädgården, till wensker om porten, och kan alla mernar beses.

En rödbrun, målfyllig wallackhäst, 7 à 8 år gammal, i gården N:o 2, quart. Elefanten, wid Alexandersgatan; uppgift om priset lemnar drängen Grönholm.

Hos undertecknad är inlemnadt, ifrån Reval ankomne särskilda forters af ullgarn utspdda och stickade arbeten, lämpelige till Julklapper m. m.; ziger-garn och snöarbeten af wäl forterade lager finnes äfwen att tillgå, äfwen som till affalu emottages diverse, helst fruntimmersarbeten emot billig försäljnings-procent. R. Wandly.

En copier-machin med reflexionspegel, thermometer af flere slag, proberwigter af bergsint silfwer, bergscompasser, rakstriglar, uti Smickaren Forsströms gård N:o 20 wid St Annagatan, hos

C. E. Forssten.

Uti nedra wåningen af Herr Rådmannen Rdds gård wid södra Esplanadgatan, försäljas, i anscende till aflyttning ifrån orten, diverse mahogny-möbler, bestående af soffor, stolar, bord, stuv m. m. hwilka möbler beses alla dagar ifrån kl. 10 till 12 f. m., intill den 1 nästkommande Januari.

*) Alma on jokikin kylmä tottumattomalle.

Fullmogen, i Böhneborg buteljerad, Porter, i partie och lädare, hos **G. D. Wasenius.**

Till försäljning inlemnad en ny furflåde; underrättelse om priset lemnas hos Malare-entkan Broström, boende vid Richardsgatan.

Uti Handlanden Ahlbergs salubod vid Unionsgatan, äro till försäljning inlemnade tvänne teriner och 15 st. tattrikar af Indiskt porcelain, till 50 Rub. Silfver.

Fina spelkort af egen tillverkning, såväl i större som mindre parti, hos **G. H. Rönig,**

boende uti Skeppar Strandströms gård i Glostrand.
Gårdens brenz armar och rosetter, hos **N. F. Öberg.**

Härmed tager jag mig friheten avertera en widdad allmänhet, att hos mig till högst betydligt nedsatta kontanta priser försäljes, alla möjliga manufacturvaror: såsom sidentyger, band, shawlar och shawletter, kläden, kashmir, ylle shawlar och shawletter, ylle mousselin och dukar, ribbetter, slåta och faconerade, kattuner, bomulls-tyger, scherting, holländska och svenska lärfter, porcellainer, hwaribland gentila bordss- och theserviser, krysfaller och glasvaror, galanterier, ämwen som stål och lackerade arbeten af alla slag, strumpor och wantar, swicerier m. m. Helsingfors den 9 December 1842.

G. W. Larell.

Från Bordeaux nyligen inkomne plommon, swiston och 1:ma olive-olja, hos **G. Stolpe.**

Macaroni af utmärkt god sort, hos **G. Stolpe.**

Uti Tobaksboden i Ruseleffs stenhuset är tillgång på utmärkt wackra, större och mindre pappdosor, påsande till åtrapper.

Nyligen inkommen bästa sortens Riga stärkelse, ipermaceti och warijus, de sednare till billigt pris uti min salubod i Apothekar Sargers stenhus wid salutorget, hos **G. G. Langéen.**

En rysk slåda, beklädd med blått kläde och täcke samt öfrige tillbehör, säljes för billigt pris uti gården N:o 2 wid norra Esplanadgatan, efterfrågas i saluboden derstädes.

Wäl palfwad och rökt slåst för modererat pris uti gården N:o 34, qwart. Pelikanen wid ändan af stora Robertsgatan.

Halwitt konsterglas, buteljer, burkar, m. m. af Grönwicks bruk's tillverkning, inlemnadt till försäljning, hos **U. Ascholin,**

boende i Herr Jankons gård
wid Richardsgatan.

Färsta ostren å Kajaniemi.

Hos undertecknad boende uti Spegel-Fabrikörskan Sjöberg's gård ofwansfor Esplanaden finnes till salu alla sorters Skomakare-arbeten, hwarom, ämwen som att beställningar å slite arbeten emot-tages å samma ställe, jag har äran en wördad allmänhet och resp. kunder underrätta.

N. J. Sandström.

Söt mjölk på beting i Handl. Lindroos gård wid Fabiansgatan

Utbjudes hjra:

I anseende till stende bortflyttning från orten, uthyres ifrån den 1 Februari till den 1 Oktober nästkommande år, nedra wåningen af Rådmanen Rööds, wid södra Esplanadgatan belägna gård; närmare uppgift om hyreswilkoren erhålles å stället.

En stor sal, 2:ne kamrar, kök och nödiga uthus nu genast att hyra uti gården N:o 4 wid Fabiansgatan, nära nya Bibliotekshuset.

Ett boningsrum wid Trekantiga torget, hos Handlanden Andrej Tjurin.

Tvänne ungarlärsum på längre eller kortare tid, med eller utan möbler i gården N:o 15 wid Unionsgatan nära Observatorium, hwilka den 18 innewarande December kunna tillträdas, samt desutom en större hwältd stenkällare.

Tre wäl försedda rum med kök och tillräckliga uthus, i Tunnsbindaren Swetsköffs gård nära Sandwiken, uthyres på billiga wilkor på längre eller kortare tid, hwarom på stället erhålles närmare uppläsning.

Ett Pianoforte, hos

E. G. Granholm.

I tjänst åstundas:

Tvänne med god handstil samt hedrande betyg försedda ynglingar få kondition å Håradskrifware kontor då derom med första anmäles i förseglad billet till H. R. och aflemnas å Adresskontoret.

Diverse:

Att undertecknad öppnat framhandel i gården N:o 2 qwarteret Råfwern af första stadsdelen uti hörnhuset af Nicolai och Kyrkogatorne eller wid förra Sawastgatan, och har till facila priser spe-

cerier, byggnads-effekter, jernsmiden, spik, gjutgods, färgstoffer, handwerkare werktigg, samt utländska träslag, såsom mahogny, ebenholz och burbom; derom får jag respektive afnamare wördsamast tillkännagifwa. Helsingfors den 13 Decem ber 1842.

G. J. Silwius.

Efter erhållit wederbörligt tillstånd är en Tobakshandel öppnad uti Handlanden Bollströms gård wid norra Esplanadgatan, hwarest emottages i commision till förrottning såväl alla sorters till rötelse hörande waror som äfwen andra effekter, hwaraf för närwaraade en del äfwen finnes att tillga.

I anseende till förestående Bouwteekning efter werkelige Stats-Rådet och Riddaren Johan Walheim anmodas de, som med honom i lifstiden kunna haft oafslutade liquider, att med snaraste derom göra anmälan i storbuiet. Helsingfors den 14 December 1842.

En wördad allmänhet tillkännagifwes att fina och starka spelkort nu finnes i tillräcklig mängd fabricerade och att ingående requisitioner med största skyndsamhet effekteras af **G. D. Wasenius'** Kortfabrik i Helsingfors.

Alla de som ännu häfta för gäld i Handlanden **E. A. Lindqwists** konkurs-massa, behagade forderfamast och sist inom denna månads utgång derom tråda i liquid med underteknad Kurator i massan, såwidt obehaget af lagfökninq undwiskas will. Helsingfors i December 1842.

Nich. Andstén, Handlande.

Underteknad får härmed underrätta det resp. publikum att jag numera är mycket wäl forteradt af egen tillverkning, med alla forter Chirurgiska instrumenter och bandager samt flere sorter fäll-, tålg-, venn-, tranger- och fruntimmers sprätt-knifwar samt saxar af järnkädda faconer och snannerligen utmärkt goda rak-knifwar, till facila priser.

J. Schmidt,

Universitetets Chirurgiska Instrumentmakare,
boende wid Norra Esplanaden.

Underteknad, som från St: Petersburg hitflyttat och nyligen i staden wunnit burstap såsom Urmakare-mästare, rekommenderar sig härmedelst ödmjukeligen hos den wördade allmänheten i anseende å nya urs försärdigande och gamlas reparation. Noggrann expedition i förening med billiga betalningswilkor utloftas, också finnes hos mig till salu ett lager af dugliga wägg- och sicker. Mitt logis är uti afl. Handlanden Chrogeli arfwingars gård nära intill Boulevarden. Helsingfors den 16 December 1842.

Nicolaus Lagerstrand.

Uti Skräddaren Palmawist nya trädhus wid Globiunn, försärdigas och finnes till salu så kallad Låst medwurft, ämwen som till rötning emottages slinter, kött, fågelbröst, silt och korfwar af alla slag, hos **P. Madsen.**

Underteknad, som anländt till Sawastehus, får härmed äran sig rekommendera med peruker, touret, löshår och fruntimmers lockars försärdigande; äfwen mottages dylikt till reparation, hos

Nils Aug. Brudin.

Perukmakare-Mästare från Stockholm,
boende hos Guldsmeden Hågelqwist.

En rödbrun stark och felsri wallackhäst omkring 11 år gammal ej fullt måltjullig, med en nästan omarblig stjerna i pannhwirweln, åttilliga hwita fläckar å ryagen efter sabelbrott, wäl född och sedig, med kort schweif, wård omkring 56 Rub. silw., blef om lördagsafton kl. 7 den 3 innew. December, stulen ifrån Societetshusgården i Helsingfors; den war medelst en aldeles ny swenskt sela med hwita belegg samt kåpa beklädd med rödt saffian, och gamla hwitmålade summerstänger (af hwilka den ena war ett stycke af en aln glest om-lindad med en omälad jernrimsa af en tums bredd) spänd före en ny så kallad Ustela grönmålad slåda med swånada sidor och gaswel. Den som om nämnde stöld winner någon kånedom, behagade godhetsfullt derom underrätta Stads-Rådhren Revisor Bergström.

Nedanstående dag på förmidd., förlorade underteknad emellan stället der bref ingifwas å härwarande Postkontor, rummet derinwid hwarest penningebref i bok instrifwas och General-Landtmåteri-Kon-torets Embetsrum, en gammal mörkgrön plånbok omlindad af ett widhäftadt mörkt parduband med inneliggande Silfwer-Seedlar af 25, 5 och 3 Rubels war den jemte några Rubel Banco-Afign., till en sammanlagd summa af nära 200 Rubel Silfwer; den redlige som det förlorade tillrättasaffar erhåller, wid afgifwandet hos ägaren, en hittlön af 25 Rub. Silfwer. Helsingfors d. 10 Dec. 1842

Ingeneur Glas Anders.

En guld urnyckel är hittad som kan återfås af Universitetets Waktmästaren Lundström.

Tryckt hos **G. O. WASENIUS.**

Imprimatur: **J. M. af Tengström.**